

Проект

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

_____ Д. ШМИГАЛЬ

" ____ " _____ 2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про антидопінгову діяльність у спорті

Цей Закон визначає правові та організаційні умови запобігання допінгу в Україні, обов'язки відповідних закладів, установ та організацій щодо профілактики застосування і розповсюдження допінгу у спорті.

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) антидопінгова діяльність – заходи, спрямовані на запобігання та протидію використанню допінгу в спорті, що включають профілактику із запобігання застосуванню та поширенню допінгу в спорті, допінг-контроль та встановлення відповідальності за порушення антидопінгових правил;

2) антидопінгова організація – підписант Всесвітнього антидопінгового кодексу, відповідальний за прийняття правил щодо розроблення, здійснення або забезпечення дотримання будь-якої складової процесу допінг-контролю.

Антидопінговими організаціями є: Всесвітнє антидопінгове агентство, Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паралімпійський комітет, Національний антидопінговий центр та національні антидопінгові організації інших країн, міжнародні спортивні федерації та інші організації, що проводять спортивні заходи та здійснюють під час них тестування;

3) антидопінгові правила – правила (норми), за якими здійснюється антидопінгова діяльність, у тому числі допінг-контроль, що розробляються та затверджуються антидопінговою організацією.

Антидопінгові правила в Україні розробляються та затверджуються Національним антидопінговим центром та застосовуються спортивними федераціями, Національним олімпійським комітетом України та Національним комітетом спорту інвалідів України, Спортивним комітетом України та їх членами відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу; антидопінгові правила, як і правила спортивних змагань, є спортивними правилами. Спортсмени та інші особи приймають ці правила як умову участі у змаганнях і зобов'язані їх дотримуватися;

4) Всесвітнє антидопінгове агентство (ВАДА) – незалежна організація, що здійснює координацію боротьби з допінгом у спорті;

5) Всесвітній антидопінговий кодекс – Додаток 1 до Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті;

6) допінг у спорті – випадок порушення одного або декількох антидопінгових правил, зокрема наявність забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів у пробі спортсмена; використання або спроба використання спортсменом забороненої речовини або забороненого методу; призначення або спроба призначення спортсмену в будь-який час будь-якої забороненої речовини або забороненого методу, який заборонений завжди або у період змагань; призначення або спроба призначення спортсмену забороненої речовини або забороненого методу, що заборонені тільки у період змагань, розповсюдження чи спроба розповсюдження будь-якої забороненої речовини або забороненого методу; володіння забороненою речовиною або забороненим методом; змова щодо порушення антидопінгового правила; ухилення, відмова або неможливість здачі проби, неподання інформації про місцеперебування, заборонена співпраця, дії спортсмена або іншої особи, направлені на відмову від повідомлення про можливе порушення антидопінгових правил чи невідповідність Всесвітньому антидопінговому кодексу або вчинення будь-яких дій, направлених проти спортсмена або іншої особи, які повідомили про можливе порушення антидопінгового правила чи невідповідність Всесвітньому антидопінговому кодексу;

7) допінг-контроль – усі стадії та процеси, починаючи з планування тестувань до останньої стадії розгляду апеляцій та застосування наслідків, включаючи усі стадії та процеси між ними, включаючи, але не обмежуючись, тестування, розслідування, надання інформації про місцеперебування спортсменів, терапевтичне використання, забір проб та поводження з ними, їх лабораторний аналіз, обробка результатів та проведення слухань і розгляд апеляцій, а також розслідування та провадження дотичних до порушень статусу в період відсторонення або період тимчасового відсторонення;

8) допінг-проба – будь-який біологічний матеріал, узятий з метою проведення допінг-контролю;

9) дозвіл на терапевтичне використання – виключення, надане антидопінговою організацією відповідно до Міжнародного стандарту з терапевтичного використання, яке дозволяє спортсмену використовувати заборонену речовину або метод у терапевтичних цілях з метою лікування наявного та діагностованого медичного стану;

10) допоміжний персонал спортсмена – будь-який тренер, інструктор, менеджер, агент, персонал команди, офіційна особа, медичний, фельдшерський персонал, один з батьків чи будь-яка інша особа, яка працює зі спортсменом або допомагає спортсмену під час підготовки та участі у спортивних змаганнях;

11) Заборонений список – Міжнародний стандарт, передбачений Доповненням 1 до Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті;

12) Конвенція – Міжнародна конвенція про боротьбу з допінгом у спорті, ратифікована Законом України від 3 серпня 2006 року № 68-V.

13) Міжнародний стандарт для лабораторій – стандарт передбачений Додатком 2 до Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті в його поточній редакції, яка затверджена ВАДА;

14) Міжнародний стандарт для тестування – стандарт передбачений Додатком 3 до Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті в його поточній редакції, яка затверджена ВАДА;

15) Міжнародні стандарти з терапевтичного використання – стандарт передбачений Доповненням 2 до Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті;

16) національна антидопінгова організація – організація, яка має повноваження і відповідає за ухвалення та впровадження антидопінгових правил, управління взяттям допінг-проб, обробку результатів тестування, проведення слухань та апеляцій у своїй країні;

17) офіцер допінг-контролю – особа, уповноважена антидопінговою організацією на відбір допінг-проб відповідно до Міжнародного стандарту з тестування та розслідування;

18) реєстраційний пул тестувань – список спортсменів вищої категорії, що складається окремо на міжнародному рівні міжнародними спортивними федераціями та на національному рівні Національним антидопінговим центром, які підлягають цілеспрямованому змагальному і позазмагальному тестуванню;

19) спортивні федерації (асоціації, спілки, об'єднання тощо) – громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості;

20) спортсмен – фізична особа, яка систематично займається певним видом (видами) спорту та бере участь у спортивних змаганнях;

21) тестування – частина процесу допінг-контролю, що включає планування, взяття та поводження з допінг-пробами, у тому числі їх зберігання, а також транспортування до лабораторії.

Інші терміни використовуються у значеннях, що наведені у Міжнародній конвенції про боротьбу з допінгом у спорті.

Стаття 2. Законодавство України про антидопінгову діяльність у спорті

1. Законодавство України про антидопінгову діяльність у спорті ґрунтується на Конституції України і складається з цього Закону, Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті, Антидопінгової конвенції Ради Європи, Закону України "Про фізичну культуру і спорт" та інших нормативно-правових актів, що регулюють відповідні правовідносини.

2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються норми міжнародного договору.

РОЗДІЛ II. ОРГАНІЗАЦІЯ АНТИДОПІНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 3. Національний антидопінговий центр

1. Національною антидопінговою організацією в Україні є спеціалізована державна установа Національний антидопінговий центр.

2. Особливості діяльності Національного антидопінгового центру визначаються вимогами Всесвітнього антидопінгового кодексу і Міжнародними стандартами ВАДА та власним положенням, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Національний антидопінговий центр є неупередженим у виконанні своїх завдань та незалежним у своїй діяльності, управлінні та ухваленні рішень від будь-яких третіх сторін.

4. Повноваження Національного антидопінгового центру розповсюджуються на усіх спортсменів та допоміжний персонал спортсменів, які є громадянами України чи перебувають на території України на законних підставах, є членами спортивних федерацій (асоціацій), закладів фізичної культури, клубів, команд, ліг, інших спортивних організацій.

Національний антидопінговий центр також має юрисдикцію щодо всіх спортсменів та допоміжного персоналу спортсменів, які беруть участь у будь-якій якості в будь-якій діяльності, організованій, проведеній, скликаній чи уповноваженій організатором національної спортивної події або національної спортивної ліги, не пов'язаних зі спортивною федерацією.

5. Національний антидопінговий центр, діючи в інтересах суспільства:

1) розробляє та затверджує національні антидопінгові правила, що відповідають Всесвітньому антидопінговому кодексу;

2) здійснює заходи з імплементації антидопінгових правил у спортивну діяльність відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу;

3) забезпечує відповідність антидопінгової діяльності до Всесвітнього антидопінгового кодексу та Міжнародних стандартів ВАДА;

4) видає дозволи на терапевтичне використання заборонених речовин та методів відповідно до Міжнародного стандарту з терапевтичного використання;

5) співпрацює із зацікавленими національними організаціями або міжнародними організаціями, агентствами, а також іншими антидопінговими організаціями;

6) замовляє та отримує послуги, пов'язані з антидопінговою діяльністю, включаючи послуги, пов'язані з тестуванням, консультуванням та навчанням як в Україні, так і за її межами;

7) створює Національний реєстраційний пул та розробляє план тестувань для тестування спортсменів відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу та Міжнародного стандарту з тестування та розслідувань;

8) затверджує вимоги до компетенцій, кваліфікації, посадові інструкції офіцерів допінг-контролю, проводить заходи з їх навчання, видачі посвідчень та уповноважує їх на проведення тестувань;

9) проводить обробку результатів, включаючи моніторинг результатів тестування, та розслідування і переслідування порушень антидопінгових правил;

10) планує, впроваджує, оцінює та перевіряє інформаційні та освітні програми з питань запобігання використанню допінгу в спорті;

11) взаємодіє з центральними органами виконавчої влади та іншими органами, Національним олімпійським комітетом України, Національним комітетом спорту інвалідів України та Спортивним комітетом України, спортивними федераціями, фізичними та юридичними особами з метою сприяння обміну інформацією щодо допінгу у спорті;

12) розробляє та впроваджує протоколи для поводження з інформацією та відомостями щодо антидопінгових питань та розслідує всі можливі випадки допінгу у спорті;

13) здійснює міжнародне співробітництво в рамках укладених угод з антидопінговими організаціями;

14) укладає угоди, у тому числі на міжнародному рівні, за основними напрямками своєї діяльності з антидопінговими організаціями інших країн, міжнародними спортивними федераціями, іншими організаціями, що проводять тестування на допінг, науково-дослідними інститутами та іншими організаціями, якщо вони не суперечать міжнародним зобов'язанням України;

15) організовує роботу та забезпечує діяльність консультативно-дорадчих органів: Наглядової ради, Апеляційної антидопінгової комісії, Дисциплінарної антидопінгової комісії, Комітету з терапевтичного використання та Номінаційного комітету;

16) веде фінансову та господарську діяльність, не заборонену законодавством;

17) здійснює інші повноваження, визначені цим законом та Положенням про Національний антидопінговий центр.

6. Національний антидопінговий центр очолює директор, який призначається за результатами конкурсу строком на 5 років. Директор призначається на посаду керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту, за поданням Наглядової ради.

Строк повноважень директора може бути продовжено керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту, за поданням Наглядової ради.

7. Рішення про проведення та умови проведення конкурсу ухвалює Наглядова рада. Публікація оголошення про проведення конкурсу в друкованих засобах масової інформації здійснюється не пізніше ніж за 30 календарних днів до початку конкурсу.

8. Директором призначається особа, яка:

1) має вищу освіту;

2) є громадянином України;

3) користується повними цивільними правами;

- 4) має не менше п'яти років досвіду роботи на керівній посаді;
 - 5) володіє знаннями та професійним досвідом щодо боротьби з допінгом у спорті;
 - 6) не була засудженою за навмисний злочин або притягнута до відповідальності за умисне податкове правопорушення;
 - 7) не була притягнута до відповідальності за порушення антидопінгових правил;
 - 8) не має реального або потенційного конфлікту інтересів.
9. Національний антидопінговий центр фінансується за рахунок коштів державного бюджету, інших джерел, не заборонених законодавством в обсягах, достатніх для здійснення антидопінгової діяльності.
10. Умови оплати послуг, що надаються Центром здійснюється у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері фінансів.
11. Умови оплати праці працівників Національного антидопінгового центру визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Наглядова рада

1. Нагляд за діяльністю Національного антидопінгового центру здійснює Наглядова рада, що діє в межах повноважень, визначених цим Законом.
2. Наглядова рада:
 - 1) затверджує Положення про Наглядову раду, обирає зі свого складу на чотири роки голову, заступника голови та секретаря Наглядової ради, приймає рішення про припинення їхніх повноважень;
 - 2) організовує проведення конкурсу на посаду директора Національного антидопінгового центру;
 - 3) рекомендує центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту, кандидатуру на посаду директора Національного антидопінгового центру та умови контракту з ним;
 - 4) затверджує щорічний звіт про діяльність Національного антидопінгового центру, забезпечує його оприлюднення;
 - 5) затверджує склад Номінаційного комітету;
 - 6) надає центральним органам виконавчої влади, що реалізують політику у сфері фізичної культури і спорту за напрямом діяльності, іншим організаціям та установам, пропозиції щодо напрямів розвитку антидопінгової діяльності.
3. Засідання Наглядової ради антидопінгового контролю вважається правомочним, якщо на ньому присутні половина її членів. Усі рішення ухвалюються більшістю голосів від присутніх.

5. Склад та засідання Наглядової ради

1. Наглядова рада складається з дев'яти членів та формується у такому складі:

уповноважена посадова особа центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту;

уповноважена посадова особа центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони правопорядку;

уповноважена посадова особа центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

одна особа за поданням комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого віднесені питання фізичної культури і спорту;

одна особа – спортсмен, який припинив спортивну діяльність, за поданням Комісії атлетів НОК України;

одна особа, делегована Національною академією наук України;

одна особа, делегована Національним олімпійським комітетом України;

одна особа, делегована Спортивним комітетом України;

одна особа, делегована Національним комітетом спорту інвалідів України.

2. Склад Наглядової ради затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Строк повноважень члена Наглядової ради становить три роки. Одна й та сама особа може бути призначена членом Наглядової ради на наступний термін не більше двох раз.

4. Суб'єкт, який призначив або делегував свого представника до Наглядової ради, має право відкликати його достроково:

за бажанням члена Наглядової ради за умови письмового повідомлення про це;

у разі виявлення фактів, наведених у частині п'ятій цієї статті;

у разі неможливості виконання обов'язків члена наглядової ради за станом здоров'я;

у разі звільнення із займаної посади в організації, яка делегувала свого представника;

при виявленні інших фактів, зокрема наведених у частині сьомій цієї статті.

5. До складу Наглядової ради антидопінгового контролю не може входити особа, яка:

1) за рішенням суду визнана недієздатною або дієздатність якої обмежена;

2) має судимість за вчинення злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку;

3) відповідно до вироку суду позбавлена права обіймати відповідні посади;

4) за рішенням суду визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

5) піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення – протягом року з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

6) є діючим спортсменом чи тренером або має інший реальний або потенційний конфлікт інтересів;

7) за рішенням антидопінгової організації визнана винною у порушенні антидопінгових правил.

8) займає будь-яку посаду в спортивній федерації.

6. Повноваження члена Наглядової ради припиняються Кабінетом Міністрів України у разі:

1) закінчення строку, на який його призначено або делеговано;

2) подання ним особистої заяви про складення повноважень;

3) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

4) припинення ним громадянства України;

5) визнання його безвісно відсутнім або оголошено померлим;

6) смерті;

7) виявлення обмежень, визначених пунктами 5 або 7 частини п'ятої цієї статті;

8) відкликання суб'єктом, який його призначив або делегував відповідно Закону.

7. Члени Наглядової ради беруть зобов'язання щодо неупередженості та незалежності у прийнятті рішень та запобігання конфлікту інтересів. Члени Наглядової ради зобов'язані повідомляти письмово про наявність у них будь-якого конфлікту інтересів перед кожним засіданням.

Стаття 6. Державна та регіональна політика із запобігання допінгу у спорті

1. Формування та реалізацію державної політики із запобігання допінгу у спорті спільно із заінтересованими центральними органами виконавчої влади, іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування забезпечує центральний орган виконавчої влади у сфері фізичної культури і спорту.

2. Державна політика з антидопінгової діяльності у спорті ґрунтується на принципах:

1) дотримання положень Антидопінгової конвенції Ради Європи, Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті, Всесвітнього антидопінгового кодексу, Антидопінгових правил, Міжнародних стандартів ВАДА;

2) заохочення усіх форм співробітництва, спрямованих на забезпечення захисту спортсменів та дотримання етичних принципів у спорті;

3) сприяння міжнародному співробітництву з іншими державами й провідними організаціями у боротьбі з допінгом у спорті, зокрема

співробітництву з ВАДА, обміну інформації та даними з антидопінговими організаціями, визначеними Всесвітнім антидопінговим кодексом;

4) сприяння взаємодії між центральними та місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування і антидопінговими організаціями в боротьбі з допінгом;

5) виконання та визнання рішень Дисциплінарної антидопінгової комісії, Апеляційної антидопінгової комісії, Спортивного арбітражного суду, ухвалених у відповідності зі Всесвітнім антидопінговим кодексом, у дисциплінарних справах, пов'язаних з боротьбою з допінгом у спорті.

3. Повноваження центральних органів виконавчої влади та інших органів у сфері антидопінгової діяльності:

1) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту:

формує державну політику щодо боротьби з допінгом у спорті;

вживає заходів щодо дотримання антидопінгових правил спортивними федераціями та всіма членами національних збірних команд з видів спорту, та офіційними особами, що відповідають Всесвітньому антидопінговому кодексу;

координує діяльність центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування з питань запобігання допінгу у спорті;

співпрацює з ВАДА, Радою Європи, комісіями ЮНЕСКО та іншими підписантами Всесвітнього антидопінгового кодексу з питань боротьби з допінгом у спорті;

2) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я:

доводить до відома закладів охорони здоров'я список заборонених у спорті лікарських засобів та методів;

організовує проведення роз'яснювальної роботи в закладах сфери охорони здоров'я з питань допінгу у спорті;

вживає заходів щодо розміщення в інструкціях до лікарських засобів інформації про їх належність до списку заборонених речовин ВАДА;

3) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки:

проводить виховну роботу щодо запобігання вживання допінгу у закладах освіти;

включає роз'яснення щодо запобігання допінгу у навчальні підручники та посібники;

вживає заходів щодо дотримання антидопінгових правил у шкільному та студентському спорті;

4) Служба безпеки України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах: забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, а також надання поліцейських послуг та інші правоохоронні органи України здійснюють заходи із запобігання, виявлення, припинення та розкриття злочинів з питань примусу до вживання, переміщення допінгових речовин та методів,

організованої злочинної діяльності у сфері поширення допінгу та інших протиправних дій, що безпосередньо створюють загрозу інтересам України, в межах їх компетенції.

4. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування:

1) включають питання антидопінгової діяльності у програми, спрямовані на розвиток фізичної культури і спорту, що фінансуються з місцевого бюджету;

2) вживають заходів з антидопінгової діяльності, профілактики вживання заборонених речовин та методів, запровадження освітніх програм.

Стаття 7. Зобов'язання спортивних федерацій

1. Спортивні федерації відповідно до положень Антидопінгової конвенції Ради Європи, Міжнародної конвенції про боротьбу з допінгом у спорті з доповненнями та додатками, Всесвітнього антидопінгового кодексу та антидопінгових правил:

1) визнають роль та повноваження і виконують рішення, ухвалені Національним антидопінговим центром;

2) дотримуються антидопінгових правил Національного антидопінгового центру;

3) визнають та виконують рішення дисциплінарної антидопінгової комісії та апеляційної антидопінгової комісії;

4) вживають заходів для навчання спортсменів національного та міжнародного рівнів та їх допоміжного персоналу, офіційних осіб етичним цінностям у спорті та їхнім правам та обов'язків відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу та Міжнародних стандартів ВАДА;

5) співпрацюють з Національним антидопінговим центром щодо тестування та обробки результатів тестувань спортсменів національного та міжнародного рівнів;

6) сприяють антидопінговим організаціям у розслідуванні можливих порушень антидопінгових правил спортсменами та їх допоміжним персоналом, офіційними особами;

7) сприяють у відстеженні належного виконання застосованих за їх порушення наслідків;

8) співпрацюють з Національним антидопінговим центром з реалізації освітніх програм.

2. Спортивні федерації, які визнані винними у порушенні антидопінгових правил, втрачають право на підтримку з боку держави, за винятком положень будь-яких інших застосованих законів, та участь у встановленому порядку в організації та проведенні спортивних заходів, що фінансуються з державного бюджету.

РОЗДІЛ III. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОПІНГ-КОНТРОЛЮ

Стаття 8. Тестування та розслідування

1. Тестування та розслідування здійснюються виключно з метою протидії використанню допінгу в спорті та отримання доказів дотримання або недотримання спортсменом або іншими особами антидопінгового законодавства та антидопінгових правил.

2. Спортсмени, які включені до реєстрованого пулу тестувань, зобов'язані надавати інформацію про своє місцеперебування відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

3. Тестуванню підлягають спортсмени, які беруть участь у спортивних змаганнях чи проходять підготовку до них, незалежно від віку, рівня майстерності, національності та місця перебування.

4. Тестування проводяться відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

5. Тестування спортсменів, які є громадянами України чи перебувають на території України на законних підставах, є членами спортивних федерацій, здійснюється Національним антидопінговим центром або будь-якою антидопінговою організацією, підписантом Кодексу.

6. Будь-який аналіз біологічних проб, відібраних Національним антидопінговим центром, повинен проводитися в лабораторіях, акредитованих або іншим чином підтверджених ВАДА.

7. Розслідування випадків можливого порушення антидопінгових правил проводиться Національним антидопінговим центром відповідно до антидопінгових правил.

8. Персональні дані, що використовуються Національним антидопінговим центром, при здійсненні антидопінгової діяльності можуть передаватися іншим зацікавленим антидопінговим організаціям, у тому числі через системи передачі даних, виключно із дотриманням законодавства у сфері захисту персональних даних та Міжнародного стандарту із захисту приватного життя та персональних даних.

Стаття 9. Номінаційний комітет

1. Для призначення членів Дисциплінарної антидопінгової комісії та Апеляційної антидопінгової комісії створюється Номінаційний комітет.

2. Номінаційний комітет складається з трьох членів та формується у такому складі:

одна особа за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту;

одна особа за поданням комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого віднесені питання фізичної культури і спорту;

одна особа за поданням Національного олімпійського комітету України.

Члени Номінаційного комітету повинні бути незалежними від вищезазначених органів, зокрема, вони не можуть бути членами правління, співробітниками, членами комісії, консультантами чи посадовими особами цих органів, Національного антидопінгового центру чи Кабінету Міністрів України, або мати будь-які офіційні чи неофіційні зв'язки з цими органами, Національним антидопінговим центром або Кабінету Міністрів України.

3. Склад Номінаційного комітету затверджується Наглядовою радою.

4. Строк повноважень члена Номінаційного комітету становить три роки. Одна й та сама особа може бути призначена членом Номінаційного комітету на наступний термін не більше двох раз.

5. Суб'єкт, який призначив або делегував свого представника до Номінаційного комітету, має право відкликати його достроково:

за бажанням члена Номінаційного комітету за умови письмового повідомлення про це;

у випадку виявлення фактів, що ставлять під сумнів неупередженість та незалежність;

у разі неможливості виконання обов'язків члена Наглядової ради за станом здоров'я;

у разі звільнення із займаної посади в організації, яка делегувала свого представника.

6. Номінаційний комітет:

1) затверджує Положення про Номінаційний комітет, обирає зі свого складу на два роки голову, заступника голови та секретаря Номінаційного комітету, приймає рішення про припинення їхніх повноважень;

2) проводить розгляд та оцінку кандидатур до складу Дисциплінарної антидопінгової комісії Національного антидопінгового центру;

3) проводить розгляд та оцінку кандидатур до складу Апеляційної антидопінгової комісії Національного антидопінгового центру;

4) призначає членів Дисциплінарної антидопінгової комісії;

5) призначає членів Апеляційної антидопінгової комісії.

7. Засідання Номінаційного комітету вважається правоможним, якщо на ньому присутні всі його члени. Усі рішення ухвалюються більшістю голосів від загального складу номінаційного комітету.

Стаття 10. Склад антидопінгових комісій

1. Для забезпечення права спортсмена або іншої особи, яка підозрюється у вчиненні порушення антидопінгових правил, на неупереджене слухання, Номінаційний комітет створює незалежну та неупереджену Дисциплінарну антидопінгову комісію та незалежну та неупереджену Апеляційну антидопінгову комісію.

2. Дисциплінарна антидопінгова комісія складається з 6 осіб.

3. Апеляційна антидопінгова комісія складається з 6 осіб.

4. Одна і та сама особа не може бути одночасно членом Дисциплінарної антидопінгової комісії та Апеляційної антидопінгової комісії.

5. Члени комісій мають відповідати таким критеріям:

1) бути фахівцями у одній із сфер: медицина, спорт, етика, біологія, хімія, юриспруденція;

2) гарантувати належне виконання завдань комісії;

3) бути дієздатними та користуватися усіма цивільними правами;

4) мати позитивну репутацію, що підтверджена рекомендаційними листами;

5) не були засуджені за вчинення умисного злочину або умисного податкового правопорушення;

6) не були притягнуті до відповідальності за порушення антидопінгових правил;

7) не мають реального або потенційного конфлікту інтересів.

6. Членство в жодній з комісій не може поєднуватися з будь-якою функцією в керівному органі спортивної федерації.

7. Члени кожної комісії призначаються Номінаційним комітетом.

8. Строк повноважень членів кожної комісії становить 3 роки. Одна й та сама особа може бути призначена членом відповідної комісії на наступний термін не більше двох раз.

9. У кожній комісії обирається голова із числа її членів.

10. Голова та два члени комісії з розгляду кожної окремої справи призначаються головою відповідної комісії:

10.1. До складу комісії має входити один член комісії з досвідом правової роботи.

10.2. Після призначення у відповідну комісію кожен призначений член підписує декларацію про відсутність відомих йому фактів чи обставин, які могли б поставити під сумнів їхню неупередженість, крім будь-яких обставин, розкритих у декларації. Якщо такі факти або обставини виникають на більш пізньому етапі слухання, відповідний член комісії негайно повідомляє їх сторонам.

11. Слухання перед кожною комісією є публічними.

12. Рішення комісій приймаються простою більшістю голосів.

13. Кожна комісія може прийняти рішення розкрити свої рішення громадськості певним чином, якщо вона вважає це доцільним з огляду на обставини справи. Оприлюднення рішень повинне відповідати вимогам, визначеним у статті 14.3 Всесвітнього антидопінгового кодексу та національному законодавству в сфері захисту персональних даних.

14. У разі виникнення конфлікту інтересів або інших обставин, що викликають сумніви щодо неупередженості певного члена комісії при розгляді конкретного випадку, він має відмовитися від участі у розгляді справи.

15. Кожна комісія повинна приймати рішення відповідно до принципів Всесвітнього антидопінгового кодексу, антидопінгових правил, прийнятих Національним антидопінговим центром, та власних правил та процедур.

Стаття 11. Комітет з терапевтичного використання

1. Для розгляду питань, пов'язаних з терапевтичним використанням заборонених речовин та методів, опрацювання запитів та видачі дозволів на терапевтичне використання, Національний антидопінговий центр створює Комітет з терапевтичного використання Національного антидопінгового центру, який складається з трьох фахівців у сфері медицини з досвідом догляду та лікування спортсменів та значним знанням клінічної, спортивної та практичної медицини. Однак, якщо розгляд поданого спортсменом запиту на отримання дозволу на терапевтичне використання вимагає спеціальних знань експерта в іншій сфері медицини через природу медичного стану спортсмена, Комітет з терапевтичного використання може призначити таку особу для розгляду конкретного запиту.

2. Персональний склад Комітету з терапевтичного використання затверджується Національним антидопінговим центром. Членами Комітету повинні бути особи, які не мають реального або потенційного конфлікту інтересів.

3. Члени Комітету з терапевтичного використання повинні тримати усі дані та інформацію, отримані безпосередньо ними або в зв'язку з членством у Комітеті з терапевтичного використання, у конфіденційності та не надавати її третім особам, та використовувати її виключно з метою виконання їх обов'язків та функцій у відповідності з Міжнародним стандартом із захисту персональної інформації ВАДА.

Стаття 12. Дослідження

1. Національний антидопінговий центр може проводити соціологічні дослідження, дослідження щодо запобігання вживання допінгу, методів виявлення допінгу, поведінкових та соціальних аспектів, наслідків використання допінгу для здоров'я; шляхів та засобів розробки науково обґрунтованих програм фізіологічної та психологічної підготовки зі збереженням права на особисту недоторканість людини; використання усіх речовин і методів, які є результатом наукового прогресу.

2. Дослідження має відповідати визнаним міжнародним етичним нормам та не допускати введення спортсменам заборонених речовин та методів і проводитись лише з належними запобіжними заходами, щоб запобігти неправильному використанню антидопінгових досліджень та застосуванню допінгу.

3. Про результати наявних антидопінгових досліджень Національний антидопінговий центр інформує Всесвітнє антидопінгове агентство.

Стаття 13. Умови та порядок організації допінг-контролю

1. Умови та порядок організації допінг-контролю визначаються цим Законом та антидопінговими правилами.

2. Організатори змагань повинні створювати умови для здійснення допінг-контролю відповідно до антидопінгових правил та комісії Міжнародного стандарту з тестувань та розслідувань.

3. Особи, які беруть участь в організації та здійсненні допінг-контролю, зокрема офіцери допінг-контролю, зобов'язані не мати конфлікту інтересів та діяти відповідно до антидопінгових правил та Міжнародного стандарту з тестування та розслідувань, зокрема, ніколи не розголошувати інформацію, що стала їм відомою в ході підготовки, організації та здійснення допінг-контролю, якщо тільки це не вимагається в межах вимог законодавства або за рішенням суду або дисциплінарної чи апеляційної комісії відповідної юрисдикції.

РОЗДІЛ IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВИХ ПРАВИЛ ТА ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АНТИДОПІНГОВИЙ КОНТРОЛЬ

Стаття 14. Порухення антидопінгових правил, санкції та порядок їх застосування

1. Факти порушення антидопінгових правил, виявлені Національним антидопінговим центром або іншою антидопінговою організацією, розглядаються Національним антидопінговим центром або зазначеною антидопінговою організацією відповідно до антидопінгових правил.

2. Санкції за порушення антидопінгових правил та порядок їх застосування визначаються відповідно до Всесвітнього антидопінгового кодексу та антидопінгових правил.

РОЗДІЛ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про антидопінговий контроль у спорті" (Відомості Верховної Ради, 2017 р. № 11, ст.102).

3. Статтю 52 Закону України "Про фізичну культуру і спорт" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №7, ст. 50) доповнити новими частинами такого змісту:

"Держава створює та забезпечує діяльності лабораторії антидопінгового контролю, придатної для акредитації ВАДА відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій.

Основними завданнями лабораторії антидопінгового контролю є: здійснення відповідних програм досліджень і розробок, що використовуються або можуть використовуватися для цілей допінгу у спорті, а також у галузі аналітичної біохімії та фармакології з метою кращого розуміння впливу різних препаратів на людський організм та їхніх наслідків для спортивних результатів;

поширення нових даних, отриманих під час досліджень;

зживання належних заходів для найму на роботу, заохочування, підготовки та перепідготовки кваліфікованого персоналу для лабораторії.

Особливості діяльності та умови оплати праці працівників лабораторії антидопінгового контролю визначаються Кабінетом Міністрів України.

4. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їхніх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону;

3) при формуванні проєкту Державного бюджету України щорічно передбачати видатки для функціонування Національного антидопінгового центру та лабораторії антидопінгового контролю.

**Голова
Верховної Ради України**